

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź ŚW. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

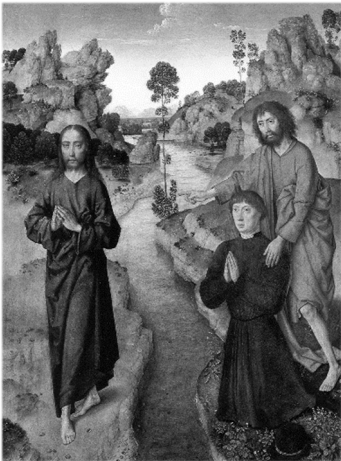
2. niedziela zwykła

17 stycznia 2021

LITURGIA SŁOWA

1 Sm 3,3b-10.19; Ps 40; 1 Kor 6,13c-15a.17-20; J 1,35-42

Jan stał wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: „Oto Baranek Boży”. Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrzawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: „Czego szukacie?” Oni powiedzieli do Niego: „Rabbi, to znaczy: Nauczycielu, gdzie mieszka?” Odpowiedział im: „Chodźcie, a zobaczycie”. Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej. Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: „Znaleźliśmy Mesjasza”, to znaczy: Chrystusa. I przyprowadził go do Jezusa. A Jezus wejrząwszy na niego rzekł: „Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz się nazywał Kefas”, to znaczy: Piotr. – *Oto słowo Pańskie.*

Bóg powołał nas do świętości przez Ducha, który uświęca. Ciało jest dla Pana. Ciało jest świątynią Ducha Świętego. Bóg, który wskrzesił Pana, tą samą mocą wskrzesi nasze ciała w dniu ostatecznym. Wielką ceną zostaliśmy nabyci - drogocenną krwią Chrystusa, abyśmy również w ciele naszym chwalili i wystawiali Boga.

Marek Ristau

KOMENTARZE DO CZYTAŃ Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Młody Samuel jest uproszonym darem od Boga dla nieplodnej Anny. Anna pełna wdzięczności oddaje go Bogu, aby służył Panu w sanktuarium pod opieką Helego. W środowisku modlitwy dokonuje się powołanie Samuela do pełnej służby Panu. Nie znaczy to, że Samuel nie służył wcześniej Panu albo służył w sposób niewłaściwy. Pragnienie i chęć trwania przy Panu Bóg dopełnia powołaniem, które stanie się namaszczeniem do konkretnej misji. Stanie się on głosem sumienia dla całego

narodu izraelskiego, by rozeznawać głos Boga i Jego wolę.

Młody Samuel, choć słyszy głos Pana, nie rozumie tego, co się dzieje. Tu potrzeba doświadczonych przewodników. Z pomocą przychodzi kapłan Heli. Dopiero wtedy jest w stanie rozeznac i odpowiedzieć Bogu: mów Panie, bo sługa Twój słucha. Powołanie nie jest wyrazem pewnych odczuć czy intuicji. Jest to relacja słuchania głosu Boga, jak uczeń wobec swego nauczyciela. Służyć Bogu, to wsłuchiwać się i rozeznawać głos Pana. Nie wystarczy coś wykonywać, choćby to było dobre

i szczególnie, trzeba najpierw słuchać głosu Pana, by nie zatracić sensu prawdziwej służby Bogu. Pan Bóg posiada o wiele szerszą, a nawet pełną perspektywę patrzenia na dobro. Dobro Boże jest dobrem uniwersalnym i zbawczym. Dobro moje własne jest ograniczone moimi pragnieniami i intencjami, w ostateczności może okazać się brakiem dobra, czy też dobrem pozornym lub fałszywym, a nawet złem skierowanym przeciw Bogu i bliźnim. Dlatego tak ważne jest wsłuchiwanie się w głos Boga, który jest prawdziwym i czystym Dobrem.

Komentarz do psalmu

Psalm 40 zapowiada gotowość do poszukiwania i pełnienia woli Boga. Psalmista wyraża wdzięczność Bogu, a jednocześnie jest przeniknięty lamentacją i błaganie o ocalenie z trudnej sytuacji. Czytany fragment obejmuje gorącą prośbę o nowe łaski Boże i zapewnienia o dyspozycyjności do wypełniania woli Bożej. Ocalenie staje się motywacją do „śpiewania nowej pieśni”. Psalmista rozeznaje głos Boga w poszukiwaniu Jego woli. Stawia wyższość pełnienia woli Bożej nad wszelkie ofiary kultyczne. Pełnienie woli Boga jest najpiękniejszą ofiarą jako owoc prawdziwej pobożności i religijności. Źródłem rozeznania woli Bożej jest prawo Boże, które mieszka w sercu Psalmisty. Odwołuje się do sprawiedliwości Bożej, której ufa bezgranicznie. Czuje się wdzięczny i zobowiązany, by głosić sprawiedliwość Boga wobec innych ludzi.

Komentarz do drugiego czytania

Św. Paweł pragnie nie tylko wprowadzić ład moralny we wspólnocie korynckiej, ale nade wszystko wskazuje na Chrystusa i całkowitą

jedność z Nim w sferze duchowej i ziemskiej. Korzystanie z wolności nie może przynosić szkody człowiekowi, a tym bardziej zrywać jedności z Chrystusem. Granicą chrześcijańskiej wolności jest poczucie osobistej godności chrześcijanina jako osoby wyzwolonej z więzów grzechów i przyziemnej pożądlivosti. Wszystko, co stworzył Bóg, jest dobre ze swej istoty i ku Bogu winno być skierowane. Ciało nie jest przeznaczone dla rozpuszczenia, tylko dla Pana. Chrystus poprzez mękę, śmierć i zmartwychwstanie zdobył sobie prawo nie tylko do duszy, ale również do ciała człowieka, które ma zostać uwielbione na wzór Ciała Chrystusowego, po wyzwoleniu z zepsucia i grzechu. Człowiek, żyjąc łaską Chrystusa, czyni z własnego ciała mieszkanie Boga, oddając się Bogu całością na własność, bez zastrzeżeń. Wszelkie grzechy nieczyste bezczeszczą ludzkie ciało, będące świątynią i domem Boga.

Komentarz do Ewangelii

Fragment Ewangelii opisuje powołanie pierwszych uczniów, którzy wcześniej byli uczniami Jana Chrzciciela. Są oni pierwszymi

przygotowanymi przez Jana Chrzciciela, którzy odpowiadają na jego wołanie do nawrócenia i przygotowania drogi Panu. Najpiękniejszym owocem przemiany życia jest przyjęcie Chrystusa, pójście za Nim i naśladowanie Go. Świadczenie Jana Chrzciciela wskazuje na oczekiwanego Baranka, który prawdziwie wyzwala świat z jego grzechów. Nawołuje do zrobienia rachunku sumienia i szczerzej skruchy, by przyjąć dar Bożego miłosierdzia w Jezusie. Pierwsi Apostołowie, którzy pragną podążać za Jezusem, na początku swej drogi słyszą pytanie Jezusa: „Czego szukacie?”. Pytanie staje się możliwością konfrontacji z samym sobą, wejrzeniem we własne sumienie, by odkryć intencje i zamiary podążania za Jezusem. Pytanie postawione Jezusowi: „Nauczycielu, gdzie mieszkasz?”, jest gorącym pragnieniem spotkania z Jezusem i poznania Jego nauczania. Jezus kieruje do nich zaproszenie: „Chodźcie, a zobaczycie”, by weszli w relację z Nim w pełnej wolności oraz nieustannie przebywali w Jego bliskości.

Komentarze zostały przygotowane przez ks. dr. Leszeka Rasztawickiego

TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN

Pod hasłem „**Trwajcie w mojej miłości, a przyniesiecie obfity owoc**” (J 15,5-9), obchodzony będzie od 18 do 25 stycznia – Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.

„Ze względów sanitarnych zdecydowano się na zorganizowanie nabożeństw w większych kościołach, tak aby mogła w nich uczestniczyć większa liczba osób” – powiedział ks. Sławomir Pawłowski SAC, sekretarz Rady ds. Ekumenizmu Konferencji Episkopatu Polski.

Centralne nabożeństwo ekumeniczne odbędzie się w bazylice archikatedralnej św. Stanisława Kostki w Łodzi, w sobotę 23 stycznia o godz. **18.00**.

W Warszawie odbędą się trzy nabożeństwa:

w czwartek – 21 stycznia o godz. **18:00**, w prawosławnej katedrze metropolitalnej pw. św. Marii Magdaleny, zostaną odprawione nieszpory;

w piątek – 22 stycznia o godz. **18:00**, w kościele ewangelicko-augsburskim Świętej Trójcy, odbędzie się nabożeństwo Słowa;

w niedzielę – 24 stycznia o godz. **16:00**, w katedrze warszawsko-praskiej pw. św. Michała Archanioła i św. Floriana Męczennika, zostaną odprawione nieszpory.

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan poprzedzony jest Dniem Judaizmu w Kościele Katolickim

w Polsce (17 stycznia), a kończy się w przeddzień Dnia Islamu w Kościele katolickim w Polsce (26 stycznia).

ABY WSZYSCY BYLI JEDNO

W 1964 r. Sobór Watykański II wydał dekret o ekumenizmie, w którym podkreślił, iż sercem ruchu ekumenicznego jest modlitwa. Dekret zachęca do praktyki Tygodnia Modlitw. W 1966 r. Komisja „Wiara i porządek” oraz Sekretariat ds. Promowania Jedności Chrześcijan (obecnie Papieska Rada ds. Jedności Chrześcijan)

rozpoczynają wspólne przygotowywanie tekstów Tygodnia Modlitw.

Ostatecznie czas Tygodnia Modlitw ustalono na dni od 18-25 stycznia – aby kończył się pamiątką nawrócenia się św. Pawła (25 stycznia). Symbol jest bardzo wymowny. Nawraca się nagle, rzucony na ziemię łaską Bożą, największy wróg chrześcijaństwa u bram miasta, w którym miał za zadanie aresztować i więzić chrześcijan.

Kościół Chrystusowy bolał zaw sze nad skłóceniem swoich dzieci i dążył cenę do ich pojednania w Jezusie Chrystusie. Szedł także na daleko idące ustępstwa. I tak np. Kościołom Wschodnim przyłączonym zostawił własny obrządek i język liturgiczny, własny kalendarz, a nawet własne ustawodawstwo.

W historii ruchów ekumenicznych odróżnić możemy trzy etapy: wiek III i IV, gdy stała się aktualna sprawa powrotu do Kościoła tych, którzy od niego odpadli z obawy prześladowań (tzw. *lapsi*); wiek XII-XV to próby pozyskania dla jedności prawosławia; i współ-

czesne kierunki, dążące ku zjednoczeniu rodziny chrześcijańskiej.

Obecnie Światowa Rada Kościołów skupia 286 Kościołów i wyznań chrześcijańskich. Oprócz jednak tej akcji ogólnoludzkiej bardzo żywo toczy się dialog pomiędzy poszczególnymi Kościołami. Utworzone zostały komisje dla rozważenia

problemów, które łączą i które dzielą braci odłączonych od Kościoła. W duchu miłości, cierpliwie prowadzi się teologiczne poszukiwanie do uzgodnienia poglądów.

Dla przykładu: z Kościołem syryjsko-prawosławnym i koptyjsko-prawosławnym obie strony doszły do przekonania, że w dziedzinie tajemnicy natury ludzkiej Chrystusa, która w wieku V była formalną przyczyną rozłamu, używa się wprawdzie różnego języka teologicznego, ale treść tej nauki jest ta sama. Można więc powiedzieć, że obie strony wyznają tę samą prawdę, chociaż Kościół Rzymski ją ściślej precyzuje. Ze wspólnotą anglikańską uzgodniono wiarę w tajemnicę realnej obecności Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, jak też odnośnie do urzędu kościelnego, do którego wchodzi się przez święcenia kapłańskie.

W dialogu katolicko-luterańskim nastąpiło znaczne zbliżenie poglądów w tak zasadniczych sprawach, jak: Pismo Święte, Tradycja, usprawiedliwienie, urząd duchowny, a nawet prymat papieża.

Za: ilg.pl

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1392 Komunia święta w prze dziwny sposób dokonuje w naszym życiu duchowym tego, czego pokarm materialny w życiu cielesnym. Przyjmowanie w Komunii Ciała Chrystusa Zmartwychwstałego, "ożywionego i ożywiającego Duchem Świętym", podtrzymuje, pogłębia i odnawia życie łaski otrzymane na chrzcie. Wzrost życia chrześcijańskiego potrzebuje pokarmu Komunii eucharystycznej, Chleba naszej pielgrzymki, aż do chwili śmierci, gdy zostanie nam udzielony jako Wiatyk.

1393 *Komunia chroni nas przed grzechem.* Ciało Chrystusa, które przyjmujemy w Komunii, jest "za nas wydane"; Krew, którą pijemy, jest "wylana za wielu na odpuszczenie grzechów". Dlatego Eucharystia nie może jednoczyć nas z Chrystusem, nie oczyszczając nas równocześnie z popełnionych grzechów i nie zachowując nas od grzechów w przyszłości: Ilekroć bowiem spożywasz ten chleb albo pijesz kielich, śmierć Pana głosicie (1 Kor 11, 26). Jeśli głosimy śmierć, to jednocześnie odpuszczenie grzechów. Jeśli za każdym razem Krew wylewa się na odpuszczenie grzechów, powinienem zawsze ją przyjmować, aby ciągle odpuszczała moje grzechy. Ponieważ ciągle grzeszę, powinienem zawsze mieć lekarstwo.

MODLITWA O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN

Modlitwa wiernych. Bóg pierwszy okazał nam swoją życzliwość i uzdolnił nas do wszelkiego dobrego czynu. Zanieśmy do niego wspólne prośby:

- Bóg pierwszy pojednał nas ze sobą. Módlmy się za wszystkich uczniów Jezusa, aby nie ustawali w wysiłkach na rzecz pojednania rodziny chrześcijańskiej. Ciebie prosimy – *Wysłuchaj nas, Panie!*
- Bóg pierwszy nas oświecił. Módlmy się za zwierzchników kościelnych, aby napełnieni światłem Ducha Świętego w duchu służby mądrze przewodzili ludowi Bożemu. Ciebie prosimy – *Wysłuchaj nas, Panie!*

- Bóg jest źródłem naszej nadziei. Módlmy się za wątpiących i odchodzących od Boga, za wszystkich, którzy przeżywają duchowe trudności, aby zwyciężyła w nich moc wiary. Ciebie prosimy – *Wysłuchaj nas, Panie!*
- Bóg jest naszym pokrzepieniem. Módlmy się za chorych na duszy i ciele, aby zostali uzdrowieni. Ciebie prosimy – *Wysłuchaj nas, Panie!*
- Bóg pierwszy nas przyjął. Módlmy się za opuszczonych, ubogich i skrzywdzonych, aby doznali naszej pomocy. Ciebie prosimy – *Wysłuchaj nas, Panie!*
- Bóg wzywa do nawrócenia. Módlmy się za nas samych, abyśmy poddawali się nieustannie przemieniającej łasce Chrystusa. Ciebie prosimy – *Wysłuchaj nas, Panie!*

Boże nasz Ojcie, Ty jesteś godny wszelkiego zaufania. Tobie powierzamy nasze prośby, pokładając ufność w Twoim miłosierdziu, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Boże, dawco życia, dziękujemy Ci za dar Twojej współczującej miłości, która nas koi i wzmacnia w chwilach próby i zwątpienia. Modlimy się, aby nasze Kościoły były zawsze otwarte na przyjmowanie Twoich darów od siebie nawzajem. Daj nam Ducha szczodrości wobec wszystkich, kiedy kroczymy wspólnie drogą ku chrześcijańskiej jedności. Prosimy o to w imię Twojego Syna, który króluje z Tobą i Duchem Świętym. Amen.

MODLITWA DZIECKA ZA BABCIĘ I DZIADKA

Ojciec Niebieski, Boże kochany
 Dzisiaj za Babcię i Dziadka Ciebie błagamy
 Prosimy o zdrowie i dobre siły
 By jak najdłużej im służyły
 By nie mówili, że bolą kości
 I że się boją wysokości
 By zechcieli w gwoździe młotkiem stukać
 I w lesie grzybów ze mną szukać
 Weź ich w opiekę Najświętsza Matko
 Niech im przychodzi wszystko gładko
 Daj im Maryjo nieba skrawek
 Niech się, jak w niebie poczuje Babcia i Dziadek
 O to w modlitwie proszę Cię Boże
 Wierzę, że Ty mi dopomożesz
 I prośba moja wypowiedziana
 Zostanie przez Ciebie wysłuchana. Amen.

(Autorka: Agata Dziechciarzyk)

PAPIEŻ FRANCISZEK POWIEDZIAŁ

Pozdrawiam serdecznie wszystkich Polaków. Pogłębiajcie tajemnicę Eucharystii. Kościół w Polsce kontynuuje realizację trzyletniego programu duszpasterskiego zatytułowanego: "Eucharystia daje życie". Życzę Wam, abyście w nowym roku, z odnowionym zapałem, mogli pogłębiać tajemnicę Eucharystii jako centrum życia chrześcijańskiego. Z serca Wam błogosławię.

OGŁOSZENIA

1. W środy zapraszamy na nabożeństwo do MB Nieustającej Pomocy o godz. 18:00.
2. Pod koniec stycznia, w godzinach porannych mamy wolne intencje mszalne. Zapraszamy do kancelarii lub zakrystii.
3. Przy ołtarzu Serca Jezusowego stoi ofiaromat za pomocą którego można złożyć ofiarę na tacę i potrzeby parafii. Bóg zapłać za wsparcie.
4. Wspomnienia liturgiczne: we wtorek – wsp. św. Józefa Sebastiana Pelczara, biskupa; w czwartek – wsp. św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 250 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl